



สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ (Arab Republic of Egypt)



เมืองหลวง กรุงไคโร

ที่ตั้ง ภูมิภาคแอฟริกาเหนือ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 22-31 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 25-38 องศาตะวันออก โดยตั้งอยู่ทางใต้ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมตะวันออกกลางกับแอฟริกา มีพื้นที่ 1,001,450 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 31 ของโลก และใหญ่กว่าไทย 2 เท่า มีชายแดนทางบกยาว 2,612 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,450 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศใต้	ติดกับซูดาน (1,276 กม.)



ทิศตะวันออก	ติดกับฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ (13 กม.) อิสราเอล (208 กม.) และทะเลแดง
ทิศตะวันตก	ติดกับลิเบีย (1,115 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงและทะเลทรายกว้างใหญ่ มีแม่น้ำไนล์เป็นแม่น้ำสายหลัก ไหลผ่านกลางประเทศ และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น พื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบสูง โดยเฉพาะคาบสมุทรไซนาย มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 2,629 ม. ส่วนทางตะวันตกเป็นทะเลทรายลิเบีย ซึ่งอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล 133 ม. โดยบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์มีความอุดมสมบูรณ์ พื้นที่เพาะปลูกมีเพียง 2.87%

ภูมิอากาศ แบบทะเลทราย ปริมาณฝนน้อย มีแสงแดดตลอดปี มี 2 ฤดูหลัก คือ ฤดูหนาวระหว่าง พ.ค.-ก.ย. ที่เหลือเป็นฤดูร้อน มีอากาศร้อนจัด ภัยธรรมชาติ ประสบภัยแล้งเป็นบางครั้ง มีแผ่นดินไหวบ่อยครั้ง น้ำท่วมฉับพลัน แผ่นดินถล่ม พายุลมร้อนที่เรียกว่า Khamsin ในช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูหนาวเป็นฤดูร้อน พายุฝุ่น และพายุทราย

ประชากร 111,247,248 คน (ต.ค.2567) เป็นชาวอียิปต์ 99.7% (ประกอบด้วย 3 เชื้อชาติ คือ Fallaheen, Bedouin และ Nubian) และอื่น ๆ 0.3% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ: วัยเด็ก (0-14 ปี) 33.8% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 60.6% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 5.6% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 75 ปี อายุเฉลี่ยเพศชายประมาณ 73.8 ปี อายุเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 76.2 ปี อัตราการเกิด 19.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 4.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.49% ทั้งนี้ ประชากร 95% กระจายตัวภายใน 20 กม. ตามแนวแม่น้ำไนล์ เฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์ (ต.ค.2567)

ศาสนา อิสลาม 90% (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) คริสต์ 10% (ส่วนใหญ่นับถือนิกายคอปติก ที่เหลือเป็นอาร์เมเนียนออร์ทอดอกซ์ คาทอลิก มาโรไนต์ ออร์ทอดอกซ์ และแองกลิกัน)

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ ส่วนภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษใช้กันโดยทั่วไปในกลุ่มผู้มีการศึกษา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 74.5% ระบบการศึกษาแบ่งเป็นระดับประถมศึกษา 6 ปี มัธยมต้น 3 ปี มัธยมปลาย 3 ปี (มีทั้งสายอาชีพและสายสามัญ) และอุดมศึกษา

การก่อตั้งประเทศ อียิปต์เป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 5,000 ปี ก่อตั้งเป็นอาณาจักรตั้งแต่ 3,200 ปีก่อนคริสตกาล ก่อนตกอยู่ใต้การปกครองของทั้งกรีก โรมัน และไบแซนไทน์ จนกระทั่งในยุคสมัยใหม่

อียิปต์ถูกสหราชอาณาจักรเข้ายึดครองเมื่อ ก.ค.2425 และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 สหราชอาณาจักร ประกาศให้อียิปต์เป็นรัฐในอารักขา หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวอียิปต์เคลื่อนไหวเรียกร้องเอกราช และได้รับเอกราชเมื่อปี 2465 ในระยะแรกที่เป็นเอกราช อียิปต์ปกครองโดยราชวงศ์มูฮัมหมัด อะลี ที่สืบเชื้อสายจาก สุลต่านแห่งอียิปต์ โดยสุลต่านฟูอาดได้สถาปนาพระองค์เป็นสมเด็จพระราชาธิบดีฟูอาดที่ 1 หลังจากนั้น มี กษัตริย์ปกครองอีกสองพระองค์ คือ สมเด็จพระราชาธิบดีฟารูกที่ 1 และสมเด็จพระราชาธิบดีฟูอาดที่ 2 ก่อนที่ระบอบกษัตริย์จะสิ้นสุดลงจากการถูกรัฐประหาร และเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ ตั้งแต่ มิ.ย.2496 จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 23 ก.ค. (Revolution Day เมื่อปี 2495)

การเมือง ปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และ นรม.เป็น หัวหน้าฝ่ายบริหาร อำนาจอธิปไตยแบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง โดยการออกเสียง ลงประชามติแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 ระหว่าง 19-22 เม.ย.2562 ครอบคลุมการขยายวาระการดำรงตำแหน่ง ของประธานาธิบดี จากเดิม 4 ปี เป็น 6 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 3 สมัย ส่วน นรม. มาจาก การแต่งตั้งของประธานาธิบดี และเป็นผู้จัดตั้ง ครม. โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัซซีซี ผู้นำรัฐประหาร เมื่อ 3 ก.ค.2556 และได้รับ ชัยชนะในการเลือกตั้งต่อเนื่อง 3 สมัย ได้แก่ สมัยที่ 1 เมื่อ 8 พ.ค.2557 สมัยที่ 2 เมื่อ 2 เม.ย.2561 และ สมัยที่ 3 เมื่อ 12 ธ.ค.2566 สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไปจะมีขึ้นในปี 2573

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสองสภา คือ วุฒิสภา (Majlis Al-Shiyoukh) ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 300 คน ที่มาจาก 1) การเลือกตั้งระบบแบ่งเขต 100 คน 2) การเลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 100 คน และ 3) การแต่งตั้งของประธานาธิบดี 100 คน ทั้งนี้ อียิปต์รื้อฟื้นการมีวุฒิสภาอีกครั้งจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี 2557 และได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ มิ.ย.2563 หลังจากยกเลิกเมื่อปี 2555 เนื่องจากเกิด เหตุประท้วงในช่วงอาหารสปริงโค่นล้มอดีตประธานาธิบดีฮอสนี มูบารัค เมื่อปี 2554

สภาผู้แทนราษฎร (Majlis al-Nowaab) ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 596 คน มีที่มาจาก 1) การเลือกตั้งระบบแบ่งเขต 448 คน 2) เลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 120 คน โดยมีการกำหนดที่นั่งสงวนไว้ สำหรับสตรี เยาวชน ชาวคริสต์ และแรงงาน และ 3) มาจากการแต่งตั้งของประธานาธิบดี 28 คน วาระดำรง ตำแหน่งของทั้ง สส. และ สว.คราวละ 5 ปี โดยการเลือกตั้ง สว.ครั้งแรก หลังจากแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 จัดขึ้นเมื่อ ส.ค.-ก.ย.2563 ครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปี 2568 และการเลือกตั้ง สส. ครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อ ต.ค.-พ.ย. 2563

ฝ่ายตุลาการ : ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้พิพากษาและตุลาการศาลทั้งหมดในอียิปต์ อัยการสูงสุด และประธานศาลรัฐธรรมนูญ ศาลที่สำคัญ ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญสูงสุด (Supreme Constitutional Court-SCC) ประกอบด้วยประธานศาลและผู้พิพากษา 10 คน มีอำนาจในการชี้ขาดว่ากฎหมายและคำพิพากษา

ของศาลต่าง ๆ สอดคล้องหรือขัดกับรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา (Court of Cassation-CC) ประกอบด้วย ประธานศาล และผู้พิพากษา 550 คน โดยการพิจารณาคดีจะประกอบด้วยคณะผู้พิพากษา 5 คน มีอำนาจตัดสินคดีแพ่ง และอาญาทั่วไป และศาลปกครองสูงสุด (Supreme Administrative Court-SAC) มีอำนาจในการพิจารณาคดีปกครองต่าง ๆ ส่วนศาลอื่น ๆ ได้แก่ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลครอบครัว และศาลพิเศษ เช่น ศาลทหาร และศาลคดีความมั่นคง

พรรคการเมือง : ปัจจุบันมีพรรคการเมืองที่มีที่นั่งในรัฐสภาอียิปต์ 596 คน รวม 13 พรรคและผู้สมัครอิสระ ประกอบด้วย พรรค Nation's Future ซึ่งสนับสนุนประธานาธิบดีซีซี มี สส.มากที่สุดในรัฐสภา 316 คน รองลงมาคือพรรค Republican People 50 คน พรรค New Wafd 26 คน พรรค Homeland Defenders 23 คน พรรค Modern Egypt 11 คน พรรคอื่นๆ รวม 46 คน และผู้สมัครอิสระ 124 คน นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มการเมืองนอกสภาที่สำคัญ คือ พรรค Free Egyptians Party และการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่ม Muslim Brotherhood ซึ่งอียิปต์ประกาศขึ้นบัญชีเป็นกลุ่มก่อการร้ายและกลายเป็นกลุ่มนอกกฎหมายเมื่อ ค.ศ.2556 โดยแกนนำกลุ่ม Muslim Brotherhood ซึ่งมีฐานที่มั่นในตุรกีและกาตาร์ยังคงเคลื่อนไหวด้วยการวิพากษ์วิจารณ์กองทัพและประธานาธิบดีของอียิปต์

เศรษฐกิจ รัฐบาลอียิปต์เริ่มปฏิรูปเศรษฐกิจเป็นแบบตลาดเสรี เมื่อปี 2532 ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวดีขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลพยายามปฏิรูปเศรษฐกิจอีกครั้งในช่วงปี 2547-2551 เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ ชาวอียิปต์ส่วนใหญ่ยังยากจน ขณะที่ปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองและความไม่สงบภายในประเทศส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยว ทำให้รัฐบาลชุดปัจจุบันต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากมิตรประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งจากสหรัฐฯ และรัฐรอบอ่าวอาหรับ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และคูเวต ทั้งนี้ เศรษฐกิจของอียิปต์พึ่งพารายได้จาก การท่องเที่ยว การส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ การส่งเงินกลับประเทศของชาวอียิปต์ที่ไปทำงานในต่างประเทศ และการเก็บค่าผ่านทางของคลองสุเอซ

ในปี 2568 อียิปต์ยังคงเผชิญความท้าทายทางเศรษฐกิจ จากผลกระทบของสงครามรัสเซีย-ยูเครน และสถานการณ์สู้รบในฉนวนกาซาระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาสที่ยืดเยื้อ นอกเหนือจากปัญหาเงินเฟ้อและหนี้สาธารณะสูง ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่รัฐบาลต้องเร่งแก้ไข โดยอียิปต์มุ่งปฏิรูปเศรษฐกิจแบบครอบคลุมรอบด้าน อาทิ การลงทุน นโยบายแข่งขันทางการค้า การขยายกิจการรัฐวิสาหกิจ การส่งเสริมอุตสาหกรรมผลิตในประเทศเพื่อเพิ่มการส่งออกและลดการนำเข้า การกระตุ้นการจ้างงาน การสนับสนุนภาคเอกชน รวมถึงการพัฒนาด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ความคืบหน้าของการสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ (New Administrative Capital-NAC) บนพื้นที่ 714 ตร.กม. ทางตะวันออกของกรุงไคโร เพื่อเป็นศูนย์กลางการบริหารราชการแทนกรุงไคโรที่แออัด ภายใต้แนวคิดเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เป็นโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในภูมิภาคที่อียิปต์คาดหวังจะช่วยขับเคลื่อนการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ โดยหน่วยงานรัฐเริ่มทยอยย้ายที่ตั้งไปเมืองหลวงใหม่แล้ว หากแล้วเสร็จ จะสามารถรองรับประชากรได้กว่า 6.5 ล้านคน และสร้างตำแหน่งงานกว่า 2 ล้านตำแหน่ง

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : ปอนด์อียิปต์ (Egyptian Pound-EGP)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 48.55 EGP

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 1.45 EGP (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 347,590 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2568 ของ IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.0 %

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,320 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 30,969,000 คน

อัตราการว่างงาน : 6.9%

อัตราเงินเฟ้อ : 32.5%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 21,806 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (IMF ปี 2567)

ผลผลิตการเกษตร : ฝ้าย ข้าว ข้าวโพด ข้าวสาลี ถั่ว ผลไม้ ผัก และปศุสัตว์

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอ อาหารแปรรูป การท่องเที่ยว เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์ ไฮโดรคาร์บอน การก่อสร้าง ปูนซีเมนต์ โลหะ และอุตสาหกรรมเบา

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 41,110 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (IMF ปี 2566)

มูลค่าการส่งออก : 42,081 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (IMF ปี 2566)

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ผักและผลไม้ ฝ้าย สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์ และอาหารแปรรูป

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : ตุรกี สเปน อิตาลี ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหราชอาณาจักร อินเดีย เยอรมนี

มูลค่าการนำเข้า : 83,191 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (IMF ปี 2566)

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และเชื้อเพลิง

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ตุรกี เยอรมนี รัสเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ แร่เหล็ก ฟอสเฟต แมงกานีส หินปูน แร่ทัลก์ แร่ใยหิน ตะกั่ว แร่หายาก และสังกะสี

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณทางทหารเมื่อปี 2567 อยู่ที่ 3,582 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 1.23% ของ GDP อียิปต์มีขนาดกองทัพที่ใหญ่ที่สุดในแอฟริกา กองทัพอียิปต์ประกอบด้วย ทบ. ทร. ทอ. และหน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ กำลังพลรวม 438,500 นาย ทบ. 310,000 นาย ทร. 18,500 นาย ทอ. 30,000 นาย หน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ 80,000 นาย นอกจากนี้ อียิปต์มีกองกำลังกึ่งทหาร

397,000 นาย และทหารกองหนุน 479,000 นาย (ทบ. 375,000 นาย ทร. 14,000 นาย ทอ. 20,000 นาย และหน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ 70,000 นาย)

อียิปต์ส่งกำลังพลเข้าร่วมภารกิจกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ได้แก่ ภารกิจ MINUSCA ในสาธารณรัฐแอฟริกากลาง จำนวน 1,025 นาย ภารกิจ MONUSCO ในคองโก จำนวน 11 นาย ภารกิจ MINUSMA ในมาลี จำนวน 1,052 นาย ภารกิจ UNMISS ในเซาท์ซูดาน จำนวน 5 นาย และภารกิจ MINURSO ใน Western Sahara จำนวน 22 นาย

ยุทโธปกรณ์สำคัญ

ทบ. ได้แก่ รถถัง (MBT) 2,480 คัน (รุ่น M1A1 Abrams 1,130 คัน รุ่น M60A1 300 คัน รุ่น M60A3 850 คัน และรุ่น T-62 200 คัน) ยานหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) 412 คัน (รุ่น BRDM-2 300 คัน และรุ่น Commando Scout 112 คัน) ยานรบทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) 690 คัน (รุ่น YPR-765 25mm 390 คัน และรุ่น BMP-1 300 คัน) ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) มากกว่า 5,244 คัน ยานหุ้มเกราะอเนกประสงค์ (AUV) มากกว่า 173 คัน (รุ่น Panthera T6 และรุ่น Sherpa Light Scout 173 คัน) ยานหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) มากกว่า 367 คัน สะพานปล่อยรถหุ้มเกราะ (VLB) (รุ่น KMM รุ่น MTU และรุ่น MTU-20) ยานกู้ภัยทุ่นระเบิด (MW) (รุ่น Aardvark JFSU Mk4) ปืนใหญ่ 4,468 กระบอก (ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) มากกว่า 492 เครื่อง ปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) 962 เครื่อง เครื่องยิงลูกระเบิด (MRL) 450 เครื่อง และ MOR 2,564 เครื่อง ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศมากกว่า 45 เครื่อง

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำโจมตี (SSK) 8 ลำ (รุ่น Type-033 (PRC Romeo) 4 ลำ และ รุ่น Type-209/1400 4 ลำ) เรือพิเรต 13 ลำ เรือกวาดทุ่นระเบิด 14 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง 23 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบิน 509 เครื่อง เช่น เครื่องบินขับไล่ เครื่องบินโจมตีภาคพื้นดิน และเครื่องบินรวบรวมข่าวกรองอิเล็กทรอนิกส์ เฮลิคอปเตอร์ 308 เครื่อง เช่น เฮลิคอปเตอร์โจมตี รุ่น AH-64D และ เฮลิคอปเตอร์รวบรวมข่าวกรองอิเล็กทรอนิกส์รุ่น Commando Mk2E อากาศยานไร้คนขับอย่างน้อย 5 เครื่อง (รุ่น Wing Loong และรุ่น R4E-50 Skyeeye) ขีปนาวุธอากาศสู่อากาศ-AAM (เช่น รุ่น R-73 รุ่น R-550 Magic) ขีปนาวุธอากาศสู่อากาศ-ASM (เช่น รุ่น AASM รุ่น HOT รุ่น 9M120 Ataka) อาวุธปล่อยนำวิถีร่อนโจมตีภาคพื้นดิน (LACM) รุ่น SCALP EG ขีปนาวุธต่อต้านเรือ (AShM) รุ่น AGM-84L Harpoon Block II รุ่น AM39 Exocet และรุ่น Kh-35U ขีปนาวุธต่อต้านการแผ่รังสี (ARM) รุ่น Armat และรุ่น Kh-25MP และระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์รุ่น GBU-10/12 Paveway II ดาวเทียมสื่อสาร Egyptsat-A 1 ดวง และดาวเทียมถ่ายภาพ (Horus-2) 2 ดวง (ที่มา : Military Balance 2024)

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ABEDA, AfDB, AFESD, AMF, AU, BSEC (ผู้สังเกตการณ์), CAEU, CD, CICA, COMESA, D-8, EBRD, FAO, G-15, G-24, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC (คณะกรรมการแห่งชาติ), ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, LCBC (ผู้สังเกตการณ์), MIGA, MINURSO, MINUSMA, MONUSCO, NAM, OAPC, OAS (ผู้สังเกตการณ์), OIC, OIF, OSCE (ประเทศคู่เจรจา), PCA,

UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNISFA, UNMISS, UNOCI, UNRWA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO และ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นภารกิจของสำนักวิทยาการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังมีศูนย์วิจัยแห่งชาติตั้งอยู่ในไคโร มีหน้าที่ค้นคว้าความรู้ใหม่ทางวิชาการ และเพื่อประยุกต์ใช้ประโยชน์ อียิปต์ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญ คือ การชลประทานและการระบายน้ำ โดยเฉพาะการเกษตรที่ใช้ระบบน้ำหยดและโรงเพาะปลูกในระบบปิด การสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำ และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสารสนเทศ

การขนส่งและโทรคมนาคม สนามบินแห่งชาติไคโรเป็นสนามบินหลักที่ใหญ่ที่สุด และอียิปต์แอร์ (EgyptAir) เป็นสายการบินแห่งชาติ นอกจากนี้ มีท่าอากาศยานพาณิชย์ 20 แห่ง ลานจอดเฮลิคอปเตอร์ 7 แห่ง ท่าเรือ 35 แห่ง ถนนระยะทาง 65,050 กม. ระบบรถไฟใต้ดิน Cairo Metro และทางรถไฟ 5,085 กม. เส้นทางสัญจรทางน้ำ 3,500 กม. โดยมีคลองสุเอซเป็นเส้นทางขนส่งทางพาณิชย์ที่สำคัญของอียิปต์และของโลก มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 11.6 ล้านเลขหมาย (10.5%) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 110.5 ล้านเลขหมาย (99.54%) ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 82.1 ล้านคน (72.2%) และผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 45.40 ล้านคน (40%) เมื่อเทียบกับจำนวนประชากร (ต.ค.2567) รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +20 รหัสอินเทอร์เน็ต .eg

การเดินทาง สายการบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-ไคโร เวลาอียิปต์ (GMT +3) ซ้ำกว่าไทย 5 ชม. คนไทยที่จะเดินทางเข้าอียิปต์ต้องยื่นขอรับการตรวจลงตรา เว็บไซต์ท่องเที่ยว www.egypt.travel

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) การรักษาเสถียรภาพทางการเมืองของประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัซซีซี หลังการลงประชามติแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 ซึ่งมีแนวโน้มจะรักษาเสถียรภาพทางการเมืองได้จากการควบคุมอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จ เฉพาะอย่างยิ่งการขยายเวลาการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีให้สามารถอยู่ในตำแหน่งได้จนถึงปี 2573 การออกกฎหมายต่อต้านการประท้วงและปราบปรามกลุ่มเห็นต่างอย่างเข้มงวด และการปรับเปลี่ยนตำแหน่งผู้นำระดับสูงในกองทัพและหน่วยข่าวกรอง อย่างไรก็ตาม ปัญหาด้านเศรษฐกิจถดถอยอาจทำให้รัฐบาลอียิปต์เผชิญกับความท้าทายในการสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชน

2) ความสัมพันธ์ระหว่างอียิปต์กับประเทศมหาอำนาจ ที่มีแนวโน้มว่าประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัซซีซี จะกลับมาใกล้ชิดกับรัสเซียมากขึ้น เพื่อถ่วงดุลอำนาจกับสหรัฐฯ โดยเฉพาะจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาติตะวันตกกับรัสเซียในเรื่องของยูเครน จากเดิมที่ค่อนข้างใกล้ชิดและเกรงใจสหรัฐฯ เพื่อหวังผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เนื่องจากอียิปต์ต้องการป้องกันความเสี่ยงจากการที่สหรัฐฯ มีบทบาทในภูมิภาคน้อยลง และต้องการหาวิธีใหม่ในการปกป้องความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการทหารของตน

3) บทบาทของอียิปต์ในเวทีระหว่างประเทศ ข้อได้เปรียบทางภูมิรัฐศาสตร์ของอียิปต์ช่วยเน้นบทบาทของอียิปต์ให้โดดเด่นขึ้นในเวทีการเมืองระหว่างประเทศในระดับภูมิภาค ด้วยบทบาท ‘peace broker’ ที่เป็นกลาง สามารถร่วมมือกับคู่ขัดแย้งทั้งสองฝ่าย และพึงพาได้ในการแสวงหาทางออกให้กับปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ อาทิ สงครามอิสราเอล-กลุ่มฮะมาส สงครามซูดาน ปัญหาวิกฤตลิเบีย อันจะทำให้อียิปต์กลับขึ้นมาเป็นรัฐที่มีบทบาทนำในการเมืองระดับภูมิภาคได้อีกครั้ง หลังจากหลังถูกบดบังโดยซาอุดีอาระเบียและสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

4) สถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยในอียิปต์ยังมีความเสี่ยงสูงจากการก่อเหตุรุนแรงของกลุ่มก่อความไม่สงบในประเทศ โดยกลุ่มที่เคลื่อนไหวสำคัญ ได้แก่ กลุ่ม Islamic State (IS) กลุ่ม Hasmi ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่ม Muslim Brotherhood กลุ่มติดอาวุธ Ansar Bait al-Maqdis (ABM) ซึ่งประกาศสวามิภักดิ์ต่อกลุ่ม IS ปัจจุบันรู้จักในชื่อ Wilayah Sinai และกลุ่ม Ajnad Misr (Soldiers of Egypt) โดยมีพื้นที่เคลื่อนไหวใกล้กรุงไคโร บริเวณทางเหนือและตอนกลางของคาบสมุทรไซนาย บริเวณท่อส่งก๊าซธรรมชาติและคลองสุเอซ

5) ปัญหาข้อพิพาททางน้ำระหว่างอียิปต์ เอธิโอเปีย และซูดาน กรณีเอธิโอเปียสร้างเขื่อน Grand Ethiopian Renaissance Dam (GERD) ที่ยังไม่มีแนวโน้มจะคลี่คลาย เนื่องจากอียิปต์และซูดานเรียกร้องให้มีการทำข้อตกลงที่มีผลผูกพันทางกฎหมายเกี่ยวกับการเติมน้ำในเขื่อนและการผลิตไฟฟ้าของเขื่อน ทั้งนี้ อียิปต์กังวลว่าเอธิโอเปียซึ่งเป็นประเทศต้นน้ำจะกักเก็บน้ำจนทำให้อียิปต์ขาดแคลนน้ำใช้ เนื่องจากอียิปต์เป็นประเทศปลายน้ำ และพึ่งพาแม่น้ำไนล์ในทางเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์ไทย-อียิปต์

ไทยกับอียิปต์สถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเมื่อ 27 ก.ย.2497 (71 ปี/ปี 2568) โดยอียิปต์เป็นประเทศแรกในกลุ่มอาหรับที่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย และมีความสัมพันธ์ระหว่างกันด้วยดีตลอดมา โดยต่างสนับสนุนกันในเรื่องระหว่างประเทศ

ความสัมพันธ์ทางการค้า อียิปต์เป็นประเทศคู่ค้าลำดับที่ 40 ของไทยเมื่อปี 2566 มูลค่าการค้าอยู่ที่ 726.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (25,033.50 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 667.91 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (22,984.30 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 58.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2,049.20 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 609.17 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (20,935.10 ล้านบาท) ขณะที่มูลค่าการค้าห้วง ม.ค.-ส.ค.2567 อยู่ที่ 434.41 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (15,570.28 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 409.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (14,684.02 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 24.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (886.26 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ ยาง ไม้ เคมีภัณฑ์อินทรีย์ เครื่องจักร และของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ปลา สินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ เหล็ก ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ และเครื่องแต่งกาย

ผู้ที่เดินทางจากอียิปต์มาไทยเมื่อปี 2566 จำนวน 14,930 คน เพิ่มขึ้น 5,257 คน (54.34%) จากปี 2565 ที่มีจำนวน 9,673 คน ส่วนคนไทยอาศัยอยู่ในอียิปต์มีจำนวน 3,000 คน (เม.ย.2567) ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ทั้งนี้ ไทยมีความร่วมมือด้านการศึกษากับอียิปต์ เฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยอัล อัสฮัร สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรอิสลามศึกษาให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จังหวัดนราธิวาส อีกทั้งส่ง



อาจารย์มาช่วยสอนในสถาบันการศึกษาศาสนาอิสลามของไทยมากกว่า 20 ปี และในปี 2567 เนื่องในโอกาสความสัมพันธ์ไทย-อียิปต์ครบรอบ 70 ปี รัฐบาลอียิปต์สนับสนุนทุนการศึกษาผ่านรัฐบาลไทย 160 ทุน แบ่งเป็นสาขาศาสนาและอิสลามศึกษาจำนวน 80 ทุน และวิทยาศาสตร์การแพทย์ 80 ทุน จากเดิมปีละ 60-80 ทุน ร่วมกับทุนของรัฐบาลอียิปต์ปีละ 2 ทุน



นายอับดุลฟัตตาห์ อัซซีซี
(Abdel Fattah el-Sisi)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีอียิปต์
เกิด	19 พ.ย.2497 (อายุ 71 ปี/ปี 2568) ที่ไคโร อียิปต์ โดยเป็นบุตรของนายเซอิด อัซซีซี กับนางมาลิกา ติตานี ซึ่งเป็นครอบครัวเคร่งศาสนา ที่ทำนุและเปิดร้านขายเครื่องไม้โบราณแก่นักท่องเที่ยวในตลาด Khan el-Khalili ในย่านอูมะมาเลียฮ์ใกล้กับ มัสยิดอัล อัซฮัร ซึ่งเป็นเขตเมืองเก่าของไคโรที่มีชุมชนชาวมุสลิม คริสต์ และยิว อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพ	สมรสกับนางอินติศอร อามิร ซึ่งเป็นญาติทางแม่ที่ใกล้ชิดกันตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมศึกษาเมื่อปี 2520 และมีบุตรชาย 3 คน ธิดา 1 คน ได้แก่ นายมุศฎาะฟา นายมะห์มูด นายสะซัน และ น.ส.อายะฮ์
การศึกษา	
ปี 2520	- Military Academy ของอียิปต์
ปี 2530	- Command and Staff College ของอียิปต์
ปี 2535	- Joint Command and Staff College ของสหราชอาณาจักร
ปี 2546	- Nasser's Military Sciences Academy ของอียิปต์
ปี 2549	- US Army War College ของสหรัฐฯ
ประวัติการทำงาน	
ปี 2520	- เริ่มรับราชการทหารในกองทัพบก หลังสำเร็จการศึกษาวิชาทหาร โดยเข้าประจำการในกองทัพน้อยทหารราบ และเจริญก้าวหน้าในอาชีพมา โดยลำดับ รวมทั้งเคยดำรงตำแหน่งผู้ช่วยทูตทหารประจำ สอท.อียิปต์ ณ กรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย ในสมัยประธานาธิบดีฮุสเนี มุบาร็อก

- ปี 2554 - ได้รับแต่งตั้งจากจอมพลมุฮัมมัด ฮุเซน ฆอนฆอวี ซึ่งยึดอำนาจจากประธานาธิบดี มุบาร็อกให้ดำรงตำแหน่ง ผบ.หน่วยข่าวกรองทางทหาร และเป็นสมาชิกสภากองทัพสูงสุด (Supreme Council of Armed Forces-SCAF) ที่มีอายุน้อยที่สุดในขณะนั้น (56 ปี)
- ปี 2555 - ได้รับแต่งตั้งจากประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี ให้ดำรงตำแหน่งประธาน SCAF ผบ.ทหารสูงสุดและ รมว.กระทรวงกลาโหมแทนจอมพลฆอนฆอวี เมื่อ 12 ส.ค.2555 รวมทั้งได้เลื่อนยศเป็นรองจอมพล
- ปี 2556 - ยึดอำนาจประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี เมื่อ 3 ก.ค.2556 และแต่งตั้ง นายอดีลี มันศูร ประธานศาลรัฐธรรมนูญสูงสุดให้ดำรงตำแหน่งรักษาการประธานาธิบดีแทน ขณะที่ตนเองดำรงตำแหน่งเป็น รอง นรม. และ รมว.กระทรวงกลาโหมในรัฐบาลรักษาการ
- 27 ม.ค.2557 - ได้รับการเลื่อนยศจากประธานาธิบดีอดีลี มันศูร เป็นจอมพล
- ลาออกจากราชการทหาร รวมทั้ง รอง นรม.คนที่ 1 และ รมว.กระทรวงกลาโหม และประกาศลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 26 มี.ค.2557
- ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ พ.ค.-มิ.ย.2557 ได้รับเสียงสนับสนุนเกือบ 23 ล้านเสียง หรือ 96.9% ของผู้ออกไปใช้สิทธิ
- สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 8 มิ.ย.2557
- มี.ค.-เม.ย.2561 - ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 โดยได้รับเสียงสนับสนุน 22 ล้านเสียง (97.08%) ของผู้ออกไปใช้สิทธิ และสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 2 มิ.ย.2561
- ธ.ค.2566 - ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีอียิปต์ สมัยที่ 3 โดยได้รับเสียงสนับสนุน 39.70 ล้านเสียง (89.65%) ของผู้ออกไปใช้สิทธิ และสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 2 เม.ย.2567
- ข้อมูลที่น่าสนใจ**
- ในวัยเด็กรักการเรียนและมักใช้เวลาไปกับการช่วยงานในร้านขายของของบิดา หรือไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยอัล อัซฮัร ซึ่งอยู่ใกล้บ้านมากกว่าออกไปเล่นฟุตบอลร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ ในละแวกบ้าน
 - ถูกระบุว่าเป็นคนเคร่งศาสนา ขณะเดียวกันก็ชื่นชอบอดีตประธานาธิบดีญะมาล अबดุลนาศิร (นัสเซอร์) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดชาตินิยมอาหรับ โดยกลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีซีซีมักเปรียบเทียบประธานาธิบดีซีซีกับอดีตประธานาธิบดีนาศิรว่าเป็นผู้ที่เข้ามานำพาประเทศเพื่อฝ่าฟันอุปสรรคและแรงกดดันที่รุมเร้าจากประชาคมระหว่างประเทศ
 - มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับกองทัพสหรัฐฯ และหลังการเข้ายึดอำนาจจากประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี เมื่อ ก.ค.2556 ตามมาด้วยการใช้กำลังเข้าปราบปรามกลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี ที่มีกลุ่ม Muslim Brotherhood

- เป็นแกนนำเมื่อ ส.ค.2556 รัฐบาลสหรัฐฯ ก็ไม่ได้ตัดความช่วยเหลือทางทหาร แก้อียิปต์ เพียงแต่ยกเลิกการซ้อมรบร่วม ซึ่งเดิมกำหนดจัดขึ้นใน ก.ย.2556
- แม้ว่ารับราชการทหารเป็นเวลานาน แต่มีประสบการณ์สู้รบค่อนข้างน้อย
-

คณะรัฐมนตรีอียิปต์

ประธานาธิบดี

นรม.

รอง นรม. และรมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร

รอง นรม. และรมว.กระทรวงคมนาคม

รมว.กระทรวงกลาโหม

รมว.กระทรวงการวางแผนและการพัฒนาเศรษฐกิจ

รมว.กระทรวงมหาดไทย

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

รมว.กระทรวงการคลัง

รมว.กระทรวงการลงทุนและความร่วมมือระหว่างประเทศ

รมว.กระทรวงปิโตรเลียม

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ

รมว.กระทรวงการอุดมศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์

รมว.กระทรวงการผลิตทางทหาร

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า

รมว.กระทรวงการบินพลเรือน

รมว.กระทรวงยุติธรรม

รมว.กระทรวงเอกภาพสังคม

รมว.กระทรวงการไฟฟ้าและพลังงานทดแทน

รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาที่ดิน

รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโบราณคดี

รมว.กระทรวงพัฒนาท้องถิ่น

รมว.กระทรวงการเคหะและการพัฒนาชุมชนเมือง

รมว.กระทรวงแรงงาน

รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา

รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม

รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและการชลประทาน

รมว.กระทรวงจัดหาปัจจัยยังชีพและการค้าภายในประเทศ

รมว.กระทรวงศาสนสมบัติ

รมว.กระทรวงวัฒนธรรม

รมว.กระทรวงการย้ายถิ่นฐานและกิจการชาวอียิปต์ในต่างประเทศ

รมว.กระทรวงกฎหมายและกิจการรัฐสภา

อับดุลฟัตตาดห์ อัซซีซี

Moustafa Madbouli

Khaled Abdel Ghaffar

Kamel Al-wazir

Maj.Gen.Abdul Majeed Saqr

Rania Al-Mashat (ญ.)

Mahmoud Tawfik

Badr Abdelatty

Ahmed Kouchouk

Hassan Elkhatib

Karim Badawi

Mohammed Abdullatif

Mohamad Ayman Ashour

Mohamed Salah Eldin

Mohamed Ibrahim Shimi

Sameh El Hafny

Adnan Fangary

Maya Morsi (ญ.)

Mahmoud Esmat

Amr Ahmed Talaat

Alaa Eldin Farouk

Sherif Fathy

Manal Awad Mikhail (ญ.)

Sherif Elsherbini

Mohamed Gobran

Ashraf Sobhi

Yasmine Abdel Aziz Fouad (ญ.)

Hani Sweilem

Sherif Farouk

Osama El Azhari

Ahmed Fouad Abdel Sallam

Badr Abdel-Aty

Mahmoud Fawzy

(ต.ค.2567)